

Τιμήθηκε η μνήμη του Οσίου Ιωάννου του νέου Χοζεβίτου

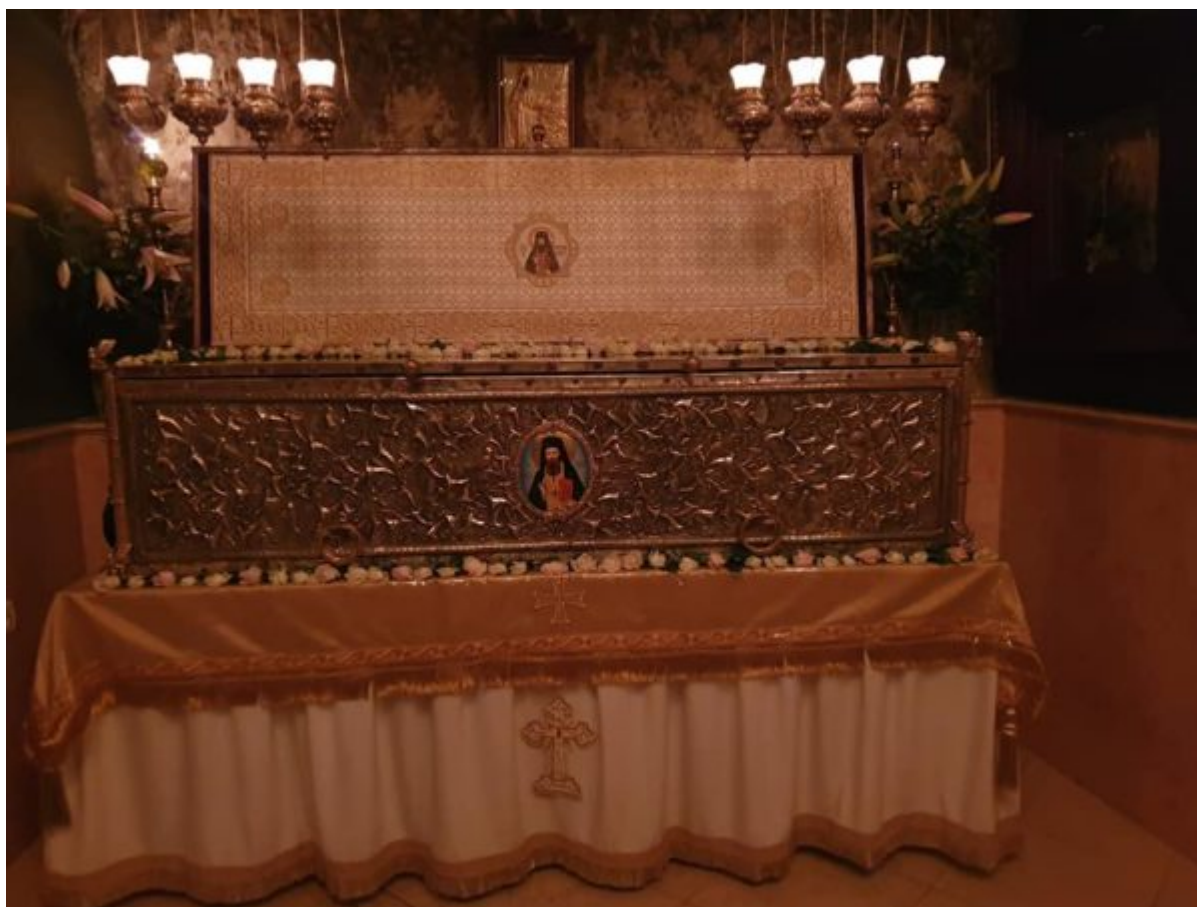
[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Την Τρίτη 28 Ιουλίου / 10 Αυγούστου εορτάστηκε στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων η μνήμη του Οσίου Ιωάννου του Νέου Χοζεβίτου του εκ Ρουμανίας, του ασκήσαντος στην Ιερά Μονή Χοζεβά στα μέσα του 20ου αιώνα και ο οποίος αγιοκατατάχθηκε από το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων το έτος 2015. Το Τίμιο Λείψανο του Οσίου Ιωάννου φυλάσσεται άφθαρτο στην Μονή της Μετανοίας του.

Ολονύκτια Αγρυπνία στην μνήμη του Οσίου τέλεσε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος με συλλειτουργούς τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη

Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου, τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου και των Ιερομονάχων π. Χρυσόγονο, π. Μάρκελλο και τον Αρχιδιάκονο π. Μάρκο και του Ιεροδιακόνου π. Πατρικίου ενώ έψαλλε ο Ιεροδιάκονος π. Συμεών μετά των μοναχών της Μονής.

Παρακολουθήστε την ομιλία του Μακαριωτάτου κατά το Κοινωνικόν:

Κατά τη διάρκεια της Ιεράς Αγρυπνίας ο Πατριάρχης κ.κ. Θεόφιλος ανέπεμψε Ικετήριο Δέηση για τη διάσωση των πυροπλήκτων στη χώρα μας και ιδίως στην Εύβοια ενώ μετά την Απόλυση της Θείας Λειτουργίας ακολούθησε Μοναστηριακή τράπεζα.

Τον Μακαριώτατο υποδέχθηκε ο Αρχιμανδρίτης και Καθηγούμενος της Μονής π. Κωνσταντίνος ο οποίος ανακαίνισε και αναδιοργάνωσε την Μονή και προσφώνησε τον Πατριάρχη ως εξής:

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα μετά τῆς Τιμίας Ὑμῶν Συνοδείας,

Ἐορτάζομεν καί πάλιν τήν μνήμην τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νέου Χοζεβίτου, οὗ τό ἄφθορον Σκῆνος ἀποθησαύρισται ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Χοζεβᾶ. Ἡ καρδία ἡμῶν γέμει χαρᾶς καί λύπης ταυτοχρόνως!

Χαρᾶς, διότι πανηγυρίζομεν εὐλαβῶς τήν νίκην ἐπὶ τῶν παθῶν καί τοῦ «κόσμου» ἐνός ἐκ τῶν ἡμετέρων! Ἐνός ἀνθρώπου ὁμοιοπαθοῦς ὡς καί ἡμεῖς, ἐνός Ἱερομονάχου Χοζεβίτου, ὁ ὁποῖος ἤρθη, Θεία Ἐπιπνοία, εἰς ὕψος Ἀγιότητος· τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νέου Χοζεβίτου, ἐκ Ρουμανίας ὀρμωμένου.

Λύπης, διότι διερχόμεθα περίοδον δοκιμασιῶν μεγάλων καί δυσβαστάκτων! Ἐν μέσῳ ἀπιστεύτου ἐκλύσεως τῶν ἡθῶν καί ἀμετανοήτου βίου παγκοσμίως, ἐπὶ ἔν καί ἡμῖς ἔτος, ἡ φοβερὰ πανδημία τοῦ κορωνοϊοῦ μαστίζει τήν ἀνθρωπότητα καί ἐκατόμβαι θυμάτων πίπτουσι καθ' ἐκάστην. Προσφάτως δέ, φλόγες ὑψηλαί καί

ἀδηφάγοι καταβιβρώσκουσιν οἰκίας καί δάση, τούς πνεύμονας τοῦ ὀξυγόνου...

Ἔτη δύσκολα, τῷ ὄντι, καί ἅπαντες ἀναζητοῦμεν παρηγορίαν.

Καί ποῦ ἄλλοῦ θά εὕρωμεν καταφυγήν, εἰ μή εἰς τόν Θεόν, τήν Θεοτόκον καί τούς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας;

Εἷς τινα ἐπιστολήν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νέου Χοζεβίτου, ἀναγινώσκομεν τά κάτωθι παραμυθητικά λόγια, τά ὁποῖα, τήν λύπην διαλύοντα, χαρίζουσιν ἐλπίδα ἰσχυράν καί αἰσιοδοξίαν σταθηράν πρός πάντας ἡμᾶς: «...Ἐπομένως, δέν εἵμαστε ξένοι καθόλου, ἄν καί ζοῦμε ἀπομακρυσμένοι. Ὁ πνευματικός δεσμός μεταξύ μας εἶναι πολύ στενός, ἔστω καί ἄν ἐμεῖς δέν τό ἀντιλαμβανόμαστε. Ἐγώ δέν εἶμαι οὔτε δάσκαλος, οὔτε Ἡγούμενος καί ὁ Κύριος ξέρει ὅτι οὔτε θέλω κάτι τέτοιο. Ἡ κατάστασή σας ὅμως δέν μοῦ εἶναι ἀδιάφορη. Ἡ σεμνότητά τῆς ζωῆς σας εἶναι καί γιά μένα τιμή, ἀφορμή παρηγορίας...

Σκεφτεῖτε ὅτι ζοῦμε τά πιό δύσκολα χρόνια καί τά πιό ἐπικίνδυνα γιά τήν σωτηρία τῆς ψυχῆς. Σκεφτεῖτε ὅτι ὅλοι μείναμε σάν ὀρφανοί, ἀπομακρυσμένοι ἀπό τήν πατρίδα μας καί στερημένοι πνευματικῆς τροφῆς. Σκεφτεῖτε ὅτι οἱ ἐχθροί τῆς πίστεώς μας πληθύναν περισσότερο ἀπό ποτέ καί ἡ σωτηρία μας βρίσκεται σέ μεγαλύτερο κίνδυνο. Ἐάν ἔχουμε τήν ψυχή πληγωμένη, δέν ὑπάρχει κανείς νά μᾶς γιατρέψει, καί ἐάν πέσουμε, δέν ὑπάρχει κανείς νά μᾶς σηκώσει. Τώρα εἶναι ἀνάγκη γιά περισσότερη ἔνωση καί ἀδελφική στήριξη. Ἄν καί δέν εἵμαστε ὅλοι μαζί, τουλάχιστον πνευματικά νά εἵμαστε ἐνωμένοι καί νά βαστάξουμε τίς ἀδυναμίες ἀλλήλων μέ ἔλεος...

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετά φόβου στήν Ἁγία Πίστη καί ἅς δείχνουμε ἔλεος μετ' εἰρήνης πρός ὅλους, Χάριτι τοῦ Κυρίου μας, Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.»

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Δεήθητε, ὅπως ὁ Ἀγαθός Κύριος, διά πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Χοζοβιωτίσσης καί τοῦ ἐορτάζοντος Ἁγίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νέου Χοζεβίτου, ἄγῃ ἡμᾶς καί τόν κόσμον ἅπαντα εἰς λιμένα εὐδίου καί ὁδόν μετανοίας καί σωτηρίας. Ἀμήν».

Διαβάστε την ομιλία του Πατριάρχη κατά το Κοινωνικόν:

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον διά τῆς κάτωθι ὁμιλίας Αὐτοῦ:

Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν ἐλεήμων καί οἰκτίρμων καί δίκαιος» (Ψαλμ. 111,4), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Φῶς Κυρίου ἐξανέτειλεν σήμερον, ἡ σεπτή μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νέου Χοζεβίτου ἐν τῇ σκιᾷ τοῦ θανάτου τοῦ προκαλουμένου, τόσον ἐκ τῆς ἀνυποχωρήτου λοιμικῆς νόσου τοῦ κορωνοϊοῦ, ὅσον καί ἐκ τῶν ἐπιβαινομένων σεισμῶν, καταποντισμῶν, πυρῶν καί λοιπῶν σημείων τῆς θείας ὀργῆς.

Διό καί ἡμεῖς συνήχθημεν ἐν τῷ ἀγιογραφικῷ τούτῳ τόπῳ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου, ἵνα εὐχαριστιακῶς τιμήσωμεν τόν ὅσιον καί δίκαιον τοῦ Θεοῦ, ἀκούοντες εἰς τό παράγγελμα τοῦ ψαλμωδοῦ λέγοντος: «ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν Ἐκκλησίᾳ ὁσίων», (Ψαλμ. 149), «οὐ τῶν παρανόμων ἀλλά τῶν ὁσίων ἴδιον τόν Θεόν ὑμνεῖν», λέγει ὁ ἐρμηνευτής Θεοδώρητος.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης συγκαταλέγεται μεταξύ τῶν πολλῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀγαγόντος αὐτούς εἰς δόξαν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ αὐτοῦ, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος: «ἔπρεπε γάρ αὐτῷ, [τῷ Θεῷ Πατρί], δι' ὃν τά πάντα καί δι' οὗ τά πάντα, πολλούς υἱούς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τόν ἀρχηγόν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διά παθημάτων τελειῶσαι· ὃ τε γάρ ἀγιάζων καί οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνός πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς αὐτούς καλεῖν...», (Ἑβρ. 2, 10-11).

Ἑρμηνεύων τούς λόγους τούτους τοῦ θείου Παύλου, ὁ ἅγιος Θεοφύλακτος λέγει: «Ἄξιον τῆς φιλανθρωπίας αὐτοῦ πεποίηκεν ὁ Πατήρ, τόν πρωτότοκον πάντων τῶν υἱῶν τῶν μελλόντων ἀπολαῦσαι τῆς δόξης αὐτοῦ λαμπρότερον πάντων ἀποδείξας διά παθημάτων, ἵνα δείξη καί τοῖς ἄλλοις, ὅπως δεῖ ἀθλεῖν».

Ὁ Πατήρ ἡμῶν Ἰωάννης, ὡς ἀναφέρει ὁ βιογράφος αὐτοῦ, ἀπό νεαρᾶς ἡλικίας ὑπέστη πολλές δοκιμασίας καί ποικίλους πειρασμούς κατὰ τήν διάρκειαν τῆς μοναστικῆς αὐτοῦ ζωῆς ἐν τῇ περιχώρῳ τοῦ Ἰορδάνου καί δὴ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Χοζεβᾶ, ἔνθα ἀνεδείχθη μάρτυς πιστός τῶν παθημάτων καί τῆς ἀθλήσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, «οὐ μόνον οἱ διά τήν εἰς Χριστόν πίστιν δεξάμενοι τόν θάνατον, μάρτυρές εἰσιν, ἀλλά καί διά τήν τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τήρησιν ἀποθνήσκοντες», λέγει ὁ ὅσιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος. Ὁ δέ θεσπέσιος Παῦλος λέγει: «τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπό τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλῖψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμός ἢ λιμός ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα;», (Ρωμ. 8, 35). Σχολιάζων τούς κηρυγματικούς τούτους λόγους, ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέγει: «Ὅταν ὁ Παῦλος εἰπῇ θλῖψιν, καί δεσμοτήρια λέγει καί δεσμά καί συκοφαντίας καί ἐξορίας καί τάς ἄλλας ταλαιπωρίας ἀπάσας... καί πάντα ἀπλῶς τά ἐν ἀνθρώποις δεινά διά μιᾶς ἡμῖν ἐμφαίνων λέξεως».

Αὐτά ἀκριβῶς, «πάντα τά ἐν ἀνθρώποις δεινά» ὑπέστη ὁ τῆς ὑπακοῆς καί ὑπομονῆς ἱερομόναχος Ἰωάννης πρὸς χάριν τῆς ἀγάπης τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Φρουρούμενος ὁ ταπεινός τῇ καρδίᾳ Ἰωάννης ὑπὸ τῆς δυνάμεως τῆς πίστεως αὐτοῦ εἰς τόν Θεόν καί ἔχων βεβαίαν τήν ἐγγύησιν ὅτι ἡ ἐλπίς αὐτοῦ δέν θά διαψευσθῇ, ἐγένετο μέτοχος τῆς κληρονομίας τῆς φυλασσομένης εἰς τούς οὐρανούς, ὡς κηρύττει ὁ Πρωτοκορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων Πέτρος: «εὐλογητός ὁ Θεός καί Πατήρ τοῦ

Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τό πολύ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καί ἀμίαντον καί ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς», (Α΄ Πέτρ. 1, 3-4).

Τήν ἄφθαρτον καί ἀμίαντον καί ἀμάραντον ἐν οὐρανοῖς κληρονομίαν, τήν ἐγγύησιν δηλονότι αὐτῆς, ἔχομεν πρό ὀφθαλμῶν ἡμῶν. Ἡ ἐγγύησις δέ αὕτη δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τό ἄφθαρτον καί εὐωδιάζον σκῆνωμα τοῦ ὁσίου καί θαυματουργοῦ Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ νέου Χοζεβίτου τοῦ ἐκ Ρουμανίας.

Μέ ἄλλα λόγια, τό ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἄφθαρτον καί εὐωδιάζον γενόμενον σῶμα τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου ἀποτελεῖ ἀδιάψευστον καί ἀντίρρητον μαρτυρίαν τῆς ἀναστάσεως ἐκ νεκρῶν τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί τῆς ζώσης ἐλπίδος ἡμῶν.

«Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ», (Ψαλμ. 115,16) ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός. Τοῦτο σημαίνει, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅτι ἐν τῇ σημερινῇ ἑορτίῳ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου, προσήλθομεν ἡμεῖς πάντες οὐ μόνον ἵνα τιμήσωμεν αὐτόν, ἀλλά μᾶλλον ἵνα συμμετάσχωμεν εἰς τήν ὑπό τοῦ Κυρίου γενομένην τιμὴν εἰς αὐτόν, δηλονότι τόν Ὁσίον Αὐτοῦ. Ἐπὶ πλέον δέ προσήλθομεν ἵνα διδαχθῶμεν τά παραγγέλματα τῆς κατὰ Χριστόν ἀληθινῆς ζωῆς ἀπ' αὐτόν τόν ὅσιον Ἰωάννην τόν Νέον Χοζεβίτην καί τήν πλειάδα τῶν προλαμψάντων αὐτῷ ἁγίων Χοζεβιτῶν.

Ὁ ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Ἰωάννης ἐντροφῶν ἀδιαλείπτως εἰς τὰς ἱεράς Γραφάς κατὰ τό εἰρημένον «ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω καί κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου», (Ψαλμ. 118,15), ἀνεδείχθη πιστός μαθητὴς τοῦ θεηγόρου Παύλου, ἐφαρμόζων πράξει τε καί θεωρίᾳ τὰ σωτηριώδη κηρυγματικά αὐτοῦ παραγγέλματα: «Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ, τήν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν, καί μὴ συσχηματίζεσθαι τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθαι τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοός ὑμῶν, εἰς τό δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τό ἀγαθόν καί εὐάρεστον καί τέλειον», (Ρωμ. 12, 1-2).

Τό παράγγελμα τοῦτο τοῦ Παύλου, δηλονότι, «μὴ συσχηματίζεσθε ἀδελφοί μου, τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοός ὑμῶν» (Ρωμ. 12, 2) ἀπευθύνει πρὸς πάντας ἡμᾶς ὁ ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Ἰωάννης, ὁ παρρησίαν ἔχων πρὸς τόν Θεόν μετὰ πάντων τῶν ἁγίων καί δὴ τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἀπευθύνει δέ τό Παύλειον τοῦτο παράγγελμα εἰς ἡμᾶς ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Ἰωάννης, «ἵνα τό δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολυτιμότερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου διὰ πυρός δέ δοκιμαζομένου εὗρεθῇ εἰς ἔπαινον καί τιμὴν καί δόξαν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ

Χριστού»,

